

Folytatás a 28. oldalról

töltését végezte, hanem maga készítette a löport, a kovakövet és állította be a fegyverét. Szerették a kerekcses gyújtású puskákat, a céllövő fegyverek dörzskerekkel zárt szerszámban működtek, így mindkét oldalon csapágyazva voltak. Ezáltal biztos és nyugodt járásuk volt. Ezeken a fegyvereken már dioptert alkalmaztak, úgynevezett hármastípusú célzóval, diopter-nézőke-célgömb elrendezésben. Ezzel a kovács-kerekcses fegyverek elérték fejlődésük végső fokát, hogy átadják szerepüket, a csodálatos művészetet a kémiai gyújtású fegyvereknek. Szeretném itt megjegyezni, hogy a polgári fegyverzet e korban messze felülmúlta a hadi fegyverzet fejlődési fokát és ez megmaradt nagyon hosszú ideig, a XIX. sz. végéig. Itt a céllövő fegyverek voltak mindig az élen, mivel a vadász-fegyverek esetében mások voltak a követelmények. Még ma is a céllövő fegyverek külön műszerként szerepelnek a világ fegyverpiacán.

A kémiai gyújtás bevezetésével egyszerre minden megváltozott. A XIX. sz. közepén gyors fejlődés következett a céllövő fegyverek terén. Még a formájuk is megváltozott, megszülettek a svájci és a tiroli ágyazások. Ebből látszik, hogy a két nemzeti milyen nagy súlyt fektetett a polgári egyesületeknek fejlődésére. Ezeket mi is nagyon hamar átvettük és kialakult nálunk is a céllövő

fegyveripar, melynek mesterei az egyesületi tagok igényeit szolgálták ki. Ebből látható, hogy a céllövészet milyen nagy hagyomány volt, hogy egy kézműves iparágat el tudott tartani, egyszerre több mester is dolgozott Pest-Budán. E precíz fegyverek megváltoztatták a lövész szokásokat is. Kialakult a szegélylövés, mikor is a cél tábla kör alakú lett és mértani középpontjába egy erre a célra készült lapos fejű cigányszeget ütöttek. Aki ezt eltalálta az seget lőtt és a tábla tulajdonosa lett. E táblák nagyon össze voltak löve és ezért egy külön emléktáblát készítettek annak a részére aki seget lőtt. Ezek is festett táblák voltak, itt is találunk tréfás megjegyzéseket, vagy erre utaló képi megjelenítést.

Feltehetjük a kérdést, hogy kik festették ezeket a táblákat. Sajnos nem tudjuk, a festő nem írta rá a nevét. Az egyesület tagjai között voltak festő iparosok, vagy amatőr művészek, de, hogy minden tábla másmilyen az látszik rajtuk. Én még személyesen emlékszem a Marcibányi téren levő táblákra a negyvenes évek elejéről, a folyosó, a tánc terem és a dísz terem tele volt céltáblával. Ez a gyűjtemény azért volt ilyen nagy, mert az egyesítés után a pesti egyesület táblái is ide kerültek. A háború és annak következményei iszonyú pusztítást végeztek a lövész emléktárgyakban. A fa céltáblák jó száraz tüzelőanyagként minő-

sültek. A Marcibányi téri táblákból 21 darabot sikerült megmenteni. Ebből 15-öt a Budapesti Történelmi Múzeum őriz és 6 darabot a Nemzeti Múzeum. Teljes egészében megmaradt a Bajai Lövész Társulat 52 darab táblája a Türr István Múzeumban és még Sopronban található az ottani múzeumban egy pár tábla. Elveszték szinte teljes egészében az eredeti zászlók, a lövészláncok, az egyesületi vezetők mindenkor díszjelvényei. A fegyverek mindenkor az egyesületi tagok tulajdonai voltak. A Marcibányi téren volt egy pár úgynevezett vendégfegyver, ezeket a tagok adták össze, úgy hogy újat vásároltak maguknak és a régit a közösbe adták. Ezekből egy pár darab a Hadimúzeumba került és csere folytán ma a Nemzeti Múzeumban van. A „Marci” anyagból ez a pár darab úgy menekült meg, hogy a Margit körúton lakó Mező Ferenc sportszakíró arra járt s mint szellemi olimpiai bajnok nem törődve a következményekkel hazavitte és évek múlva átadta a szakmúzeumnak. A Baja-it, pedig az egyesületi tagok mentették meg.

Számunkra adatott meg először annak a lehetősége, hogy ezt a szép hagyományt felújítsuk és megmentjük a jövő nemzedékének.

Drexler Győző

! Cowboy lövészet !

A komáromi Klapka Kupán kezembe került szórólap invitálásán fellelkesedve május 20-án elindultunk a szlovákiai Trencsénbe, egy olyan versenyre amiről még különösebb elképzelésünk sem volt. Már Stankovnicében pont olyan embertől kértünk eligazítást, aki szintén a versenyre tartott, a lőterén pedig egyből otthon éreztük magunkat a sok ismerős láttán. Különös üdvözlések után beneveztünk mindenre, amire csak lehetett: perkussziós revolver, modern revolver, valamint alsó emelőkaros Winchester karabély számban (a perkussziós puskaszám az idő rövidsége miatt elmaradt).

A lőterén hamisítatlan, múlt századbéli texasi hangulat uralkodott, rég láttam együtt ennyi korhű ruhába öltözött lövészt. Itt volt a „Killer”, Sancho Ramirez, Pedro, a mesztic és még sorolhatnám a vadnyugat figuráit Chayentől Gamido Lopezig.

A legtöbb résztvevő saját Winchesterrel, Rugerrel és 357-es magnummal érkezett, mi számunkra ismeretlen fegyverekkel lőttünk. Minden fegyvernemben, minél rövidebb idő alatt öt célt kellett leküzdeni, két, a földre helyezett 20 cm átmérőjű vaskorongot, egy mellalakat, egy, a szélben himbálódzó tollgömböt és egy álló alakot. A lövészpárok sorsolással lettek kijelölve.

Honfitársaim az első pár sorozatban kiestek, én egy magyar lövész kolléginával még egész jól tartottam magam, mikor rossz sorsom a negyedik sorozatban Robert Kovacikkal hozott össze. Tőle kikapni nem szégyen. (Ebben a számban is a szlovák versenyzők taroltak).

Ha gyorsan pergő verseny lebonyolítására jellemző, hogy a „párbajban” továbbjutónak azonnal a töltőhelyre kell sietnie, mert lehet, hogy a következő sorsoláson már újra a lövőállásba szólják. Emiatt általános, hogy a versenyzők jó része töltött, de nem felcsappantyúzott fegyverrel a derekán közlekedik a lőterén. (Fegyvert a tokból még egymásnak történő megmutogatás céljából sem vették elő!) A csappantyús revolverek versenye után a modern revolverek versenyszámai is hasonlóképp zajlottak, az eredményeket is beleértve.

A nap fő attrakciója, az alsó emelőkaros winchester-szám maradt a végére, amiben a házigazdák szintén egyöntetű sikerre számítottak. Első körben pechemre azzal a lövésszel kerültem párba, akit a helybeliek nemes egyszerűséggel csak „Killernek” becéznek, ennek következményeit talán nem kell taglalnom, később a verseny győztese is ő lett. Kiesésem után, a további párbajokban fiam és barátom sorra „lelőtték” kisorsolt ellenfeleiket, a szlovákiai magyarok egyre erősödő, hangos buzdításától kísérve. Házigazdánk tisztában voltak azzal, hogy első ilyen versenyünkön veszünk részt, őszinte elismeréssel veregették a fiúk vállát. Kiesett honfitársaink sajnos nem várták meg a verseny végét, ami nem várt eredményt hozott: az I. és II. helyezett szlovák versenyző mellett fiam, ifj. Horváth Ödön állhatott a dobogó III. fokára, a körülbelül 100-120 fős mezőnyből Csuka László pedig a 8. helyet érte el.

Az ilyenkor megszokott gulyásparti után lassacskán hazakészülöttünk, nehéz volt a búcsú régi és frissen szerzett barátainktól. Igencsak összeszorult a szívem, mikor a lőteréről kivezető út mentén felsorakozott lövészek dísz-

sortúzzal, hangos ovációval, kalap lengetve búcsúztattak bennünket. Remélem ezt olvasva lesz olyan lövészvezető, vagy klub, aki fantáziát lát ebben a fajta lövészetben és itthon is meghonosítja ezt a viszonylag kis befektetést igénylő hangulatos, mozgalmas verseny fajtát, amihez nem kell más, mint ötért, néhány fegyver és a lövészetért dobogó szív.

Horváth Ödön (Vidám Amatőr Budapest)

TERMÉSZET- és VADÁSZKÖNYVEK

- Sikeres sörétlövés. Dr. Montagh András	950.-Ft
- Egy lövéssel kettő ... Egy gazdag vadászélet emlékei. Páll Endre	900.-Ft
- Magyar vadászutazók a nagyvilágban (22 fő) Dr. Krizsán László	1.300.-Ft
- Ötven vadász emlékeiből. 7. Szerk.: Tálosi István	1.600.-Ft
- Balogh Péter emlékalbum. Szerk.: Dr. Konecz I., Dr. Monostori I., Tálosi I.	1.650.-Ft
- Írások a hajdani vadászvilágból. Balkai Adolf és Hőnig István. Szerk.: Bányai József	850.-Ft
- Szikével, tollal, puskával. (Mess Béla)	1.100.-Ft
- Tizenhárom töltény. (Kovács László)	750.-Ft
- Tucatnyi töltény. (Kovács László)	850.-Ft
- Vadász Könyvklub 1993-99. Szerk.: Tálosi I., Beregszászi Gy., Dr. Csőre P., Zsirai I.	1.600.-Ft
- Aranykard néhány koporsóval. Regény. (Cséplő József)	950.-Ft
- Apróvadra is vadászom (Mess Béla)	1.100.-Ft
- Puskák és töltények (Kovács László)	950.-Ft
- A természet és én. 4. (Pályaművekből összeállítva)	1.200.-Ft
- Kis vadászderő (Sinapius János, 1678) (Fordította: Dr. Csőre Pál)	1.200.-Ft
- Vadóc vakációk (Bán István)	1.100.-Ft
- Hátizsák (Konecz István)	1.500.-Ft

Előkészületben lévő könyveink:

- Ötven vadász emlékeiből. 8. (Szerk.: Tálosi István)	1.800.-Ft
- Mozaikok vadászéletemből (Páll Endre)	1.100.-Ft

TerraPrint
Kiadó, Végvesztési
és Kereskedelmi Kft.

1134 - Budapest,
Tüzér u 43.
Tel.: 350-6454.
Tel./Fax: 350-6455.